

Proves d'accés a la universitat

Convocatòria 2015

Anàlisi musical

Sèrie 5

Qualificació			
Exercici 1		1	
		2	
		3	
		4	
		5	
		6	
		7	
		8	
		9	
		10	
Exercici 2	Part A	1	
		2	
		3	
		4	
		5	
	Part B	1	
		2	
Exercici 3		1	
		2	
		3	
		4	
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta de qualificació

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Aquesta prova consta de tres exercicis i s'iniciarà amb les audicions en què es basen l'exercici 1 i l'exercici 2.

Exercici 1

[4 punts: 0,4 punts per cada qüestió. No hi haurà descomptes de penalització en cap cas.]

Aquest exercici consisteix en l'audició de deu fragments de música. Cada fragment es repetirà dues vegades abans de passar al següent. Després d'un petit interval, tornareu a escoltar els deu fragments tots seguits.

Escolteu amb atenció els deu fragments que sentireu a continuació i trieu la resposta correcta entre les quatre que us proposem per a cada fragment.

1. *a) Ragtime.*
b) Gospel.
c) Funk.
d) Rock and roll.

2. *a) Cant sillàbic.*
b) Cant diafònic.
c) Cant responsorial.
d) Cant melismàtic.

3. *a) Classicisme.*
b) Romanticisme.
c) Barroc.
d) Postromanticisme.

4. *a) Rock clàssic.*
b) New age.
c) Rock simfònic.
d) Rock gòtic.

5. *a) Monodia profana.*
b) Polifonia religiosa.
c) Monodia religiosa.
d) Polifonia profana.

6. *a) Veus blanques.*
b) Sprechgesang.
c) Staccato.
d) Sottovoce.

7. *a) Rock and roll.*
b) Bebop.
c) Funk.
d) Dixieland.

8. *a)* Recitatiu.
b) Ària.
c) Motet.
d) Cavatina.
9. *a)* Tenora.
b) Sac de gemecs.
c) Flabiol.
d) Gralla.
10. *a)* Concert solista.
b) Concert per a violoncel.
c) *Concerto grosso*.
d) Concert per a cordes, vent i percussió.

Exercici 2

[4 punts en total]

Aquest exercici consisteix en l'audició d'un fragment d'una peça musical que escoltareu dues vegades. Després d'un interval de quatre minuts, el tornareu a escoltar per tercer cop.

A) Anàlisi formal i estructural

[3 punts: 0,6 punts per cada qüestió; es descomptaran 0,1 punts per cada resposta incorrecta. Per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

Escolteu amb atenció el fragment de la peça que sentireu a continuació, que figura en la llista d'obres que heu de conèixer, i trieu la resposta correcta a cada qüestió.

1. Gairebé al començament del fragment,
 - a) sentim un tema molt enèrgic en què els instruments de metall tenen un protagonisme evident.
 - b) sentim un tema molt suau en què els protagonistes són els instruments de fusta.
 - c) sentim un tema a càrrec, únicament, dels violins.
 - d) no es percep res que sigui important fins que els violoncel·ls comencen a entonar una melodia molt destacada.
2. En el fragment que heu escoltat,
 - a) podem distingir clarament un tema que es va repetint tota l'estona.
 - b) hi ha dos temes fonamentals, l'un de caire marcial i l'altre molt més cantable que interpreta la corda.
 - c) podríem destacar tres grans temes: el primer de caràcter enèrgic i els altres dos més tranquils, el segon amb protagonisme dels violoncel·ls i el tercer amb la veu sobresortint de les trompes.
 - d) hi ha dos temes importants: el primer enèrgic i solemne, i el segon, com correspon a l'exposició en forma de sonata d'aquesta peça, molt més plàcid, en què destaca la flauta solista.
3. En el fragment que heu escoltat,
 - a) els principals temes enunciats estan clarament enumerats i desenvolupats l'un rere l'altre, de manera que la música estableix fronteres ben perceptibles entre el final de cadascun dels temes i el començament del següent.
 - b) l'únic tema enunciat evoluciona lliurement gràcies al desenvolupament continu del material que apareix a l'inici del tema.
 - c) els temes se superposen ininterrompudament i és difícil d'establir una separació clara entre cadascun dels temes.
 - d) els temes, un cop presentats, no evolucionen, sinó que es van repetint constantment sense cap canvi en la instrumentació fins que són substituïts per altres temes que vénen a continuació.
4. En relació amb el fragment que heu escoltat, podem afirmar que
 - a) és un *concerto grosso* barroc, per la qual cosa el baix continu hi té un paper rellevant.
 - b) hem sentit un fragment del primer moviment *allegro* d'un concert solista per a violoncel·l i orquestra típicament romàntic en què, després que l'orquestra enuncii el tema, tot el protagonisme recau en l'instrument solista.
 - c) l'orquestra és la protagonista absoluta en aquest fragment de simfonia clàssica bitemàtica caracteritzada per la presentació, al principi, dels dos temes, seguits d'una secció reservada al desenvolupament basat en el primer dels temes.
 - d) l'orquestra és la protagonista essencial en aquest fragment simfònic de música romàntica, en què els temes varien lliurement tot just després de ser presentats.
5. En aquest fragment que heu escoltat, el primer tema
 - a) té una marcada accentuació rítmica amb subdivisió ternària de les pulsacions del compàs.
 - b) és molt melòdic i suau, i presenta una subdivisió rítmica binària de les pulsacions del compàs.
 - c) té una marcada accentuació rítmica de compàs ternari amb subdivisió binària de les pulsacions del compàs.
 - d) és molt melòdic i expressiu, i presenta un compàs ternari amb subdivisió ternària de les pulsacions del compàs.

B) Anàlisi estilística i contextual

Responen a les qüestions següents.

1. El fet d'haver sentit només un fragment d'una obra dificulta establir-ne amb precisió la forma general. No obstant això, el fragment que heu escoltat conté prou indicis per a determinar-la. Marqueu l'opció que correspon a la forma general de l'obra i justifiqueu breument per què l'heu triada.

[0,25 punts]

- a) Tema seguit d'una sèrie de variacions que transformen la melodia, l'harmonia i la instrumentació de la presentació original.
- b) Forma progressiva en què l'enunciat de cadascun dels temes va seguit immediatament de breus transformacions de la fesomia original.
- c) Exposició i desenvolupament d'un *allegro* de sonata bitemàtica clàssica.
- d) Forma iterativa amb petites variants melòdiques en relació amb un únic element temàtic: a-a'-a"-etcètera.

2. Redacteu un comentari breu sobre el fragment que heu sentit, en què heu de tenir en compte els aspectes següents:

[0,75 punts]

- GÈNERE. Recordeu que en aquesta obra el compositor va mostrar un gran interès a reflectir musicalment idees poètiques.
- ESTIL. Indiqueu dues característiques generals de l'estil de la música que heu escoltat.
- CONTEXT CULTURAL. Indiqueu l'època en què es va compondre aquesta obra i destaqueu almenys una característica del marc cultural general d'aquesta època.

Exercici 3

[2 punts: 0,5 punts per cada qüestió]

Llegiu el text següent i responeu a les qüestions que us plantegem a continuació.

Un Orfeu devaluat

Recrear bé la faula de Monteverdi no resulta gens fàcil. L'aproximació, més rigorosa possible, al seu estil vocal, i el que hi han aportat els instruments d'època, tan diversos en aquesta obra, per tal de transmetre'ns la seva riquesa sonora característica, són fets que, en bona part, es troben absents en les representacions habituals d'*Orfeu*. El director, Nicholas Cleobury, opta per aquest eclecticisme anglès que tan bé hem acceptat, per a aquest repertori, fins a l'arribada de bons grups especialitzats i, en general, amb instruments originals. Avui, aquest compromís entre l'execució moderna i el *toc* antic (mitjançant la introducció d'alguns instruments com la tiorba, el guitarró i l'orgue) ens satisfà poc.

I el mateix podem dir en el terreny vocal. Thomas Randle té un centre sòlid i una capacitat dramàtica potencial, com va demostrar en el gran monòleg d'Orfeu del darrer acte, però estilísticament sembla distant de la partitura. Aquesta va ser la tendència general. És difícil conjuminar l'expressió textual del *recitativo* amb el ple *canto* que s'inaugura amb Monteverdi. Aquesta indeterminació entre el cant modern o simple recitatiu i alguns trets de vocalització arcaica va dominar totes les interpretacions. Hauríem de destacar, amb tot, la matèria vocal de Randle i la frescor de Silvia Tro en el paper de Nimfa, i alguns moments d'Estrella Estévez en el d'Eurídice. L'Orquestra Simfònica de València, a més de problemes en la secció de vent, no va aconseguir l'animació que havia atorgat a l'obra el grup de músics de l'Orquestra Municipal que va intervenir en la versió del 1989.

El muntatge escènic, que en l'espai obert de la sala de l'Auditori havia funcionat bé, va resultar inadequat en l'escena del Teatre Principal. També els visibles artefactes luminotècnics. Algunes solucions escenogràfiques, com la minúscula barca de Caront, tampoc no van resultar encertades. El vestuari és a vegades esplèndid, a vegades lleig, com per exemple en el cas dels pastors. La veu insegura, i desagradable de timbre, del contratenor tampoc no hi va ajudar gaire. En resum, vam assistir a un *Orfeu* que és aprofitable escènicament, amb alguns canvis decisius, i que musicalment necessitava una profunda revisió. La bellesa monteverdiana apareixia només a estones. En altres moments, Orfeu semblava més aviat Morfeu. Però aquest nou títol en la petita i dispersa temporada d'òpera a València va ser com una apellació als orígens de l'òpera, una crida a la consolidació del gènere en aquesta ciutat.

Traducció feta a partir del text de

Blas CORTÉS. «Un Orfeo devaluado». *Scherzo: Revista de Música*, núm. 63 (abril 1992)

1. En el primer paràgraf, el crític parla de l'«eclecticisme anglès». A què es refereix en el context de l'escrit?

Etiqueta del corrector/a

--	--

--	--

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans